

UREDBA (EU) št. 1075/2013 EVROPSKE CENTRALNE BANKE**z dne 18. oktobra 2013****o statistiki sredstev in obveznosti družb, ki se ukvarjajo s prenosom finančnih sredstev in so vključene v transakcije listinjenja****(prenovitev)****(ECB/2013/40)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 5 Statuta,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1) in člena 6(4) Uredbe,

ob upoštevanju mnenja Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredbo (ES) št. 24/2009 Evropske centralne banke z dne 19. decembra 2008 o statistiki sredstev in obveznosti družb, ki se ukvarjajo s prenosom finančnih sredstev in so vključene v transakcije listinjenja (ECB/2008/30) ⁽²⁾, je treba bistveno spremeniti, zlasti ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji ⁽³⁾, zato jo je treba zaradi jasnosti prenoviti.

(2) Uredba (ES) št. 2533/98 v členu 2(1) določa, da ima Evropska centralna banka (ECB) za izpolnitev svojih zahtev za statistično poročanje, ob pomoči nacionalnih centralnih bank (NCB), pravico zbirati statistične informacije v mejah referenčne poročevalske populacije in v mejah, potrebnih za izvedbo nalog Evropskega sistema centralnih bank (ESCB). Iz člena 2(2)(a) Uredbe (ES) št. 2533/98 izhaja, da so družbe, ki se ukvarjajo s prenosom finančnih sredstev in so vključene v transakcije listinjenja (v nadaljnjem besedilu: DPFS), del referenčne poročevalske populacije za namene izpolnitve zahtev ECB za statistično poročanje, med drugim na področju denarne in finančne statistike. Poleg tega člen 3 Uredbe (ES) št. 2533/98 od ECB zahteva, da določi dejansko poročevalsko populacijo v mejah referenčne poročevalske populacije, in ji daje pravico, da določene razrede poročevalskih enot polno ali delno oprosti zahtev za statistično poročanje.

(3) Namen podatkov o DPFS je, da se ECB zagotovi ustrezna statistika o finančnih dejavnostih podsektorja DPFS v državah članicah, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: države članice euroobmočja), ki se štejejo za eno ekonomsko ozemlje.

(4) Glede na tesne povezave med dejavnostmi listinjenja, ki jih opravljajo DPFS in denarne finančne institucije (MFI), se zahteva usklajeno, dopolnjujoče in združeno poročanje DPFS in MFI. Zato je treba statistične informacije, ki se zagotavljajo v skladu s to uredbo, obravnavati skupaj z zahtevami po podatkih za MFI o olistinjenih posojilih, kakor so določene v Uredbi (EU) št. 1071/2013 Evropske centralne banke z dne 24. septembra 2013 o bilanci stanja sektorja denarnih finančnih institucij (ECB/2013/33) ⁽⁴⁾.

(5) Cilj pristopa združenega poročanja DPFS in MFI ter odstopanj, predvidenih v tej uredbi, je čim bolj zmanjšati breme poročanja za poročevalske enote in izogniti se prekrivanju v poročanju statističnih informacij s strani DPFS in MFI.

(6) NCB bi morale imeti pravico, da DPFS oprostijo zahtev za statistično poročanje, ki bi povzročile nerazumno visoke stroške v primerjavi z njihovo koristnostjo za statistiko.

(7) Čeprav uredbe, ki jih ECB sprejme na podlagi člena 34.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB), ne podeljujejo pravic ali nalagajo obveznosti državam članicam, katerih valuta ni euro (v nadaljnjem besedilu: države članice zunaj euroobmočja), se člen 5 Statuta ESCB uporablja tako za države članice euroobmočja kot za države članice zunaj euroobmočja. Uvodna izjava 17 Uredbe (ES) št. 2533/98 navaja dejstvo, da člen 5 Statuta ESCB, skupaj s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji, na nacionalni ravni pomeni obveznost priprave in izvajanja vseh ukrepov, ki jih države članice zunaj euroobmočja štejejo za ustrezne za zbiranje statističnih informacij, potrebnih za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje, in za pravočasno pripravo na področju statistike, da lahko postanejo države članice euroobmočja.

⁽¹⁾ UL L 318, 27.11.1998, str. 8.

⁽²⁾ UL L 15, 20.1.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 174, 26.6.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ Glej stran 1 tega Uradnega lista.

- (8) Uporabljajo se standardi za varstvo in uporabo zaupnih statističnih informacij, ki jih določa člen 8 Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98.
- (9) Člen 7(1) Uredbe (ES) št. 2533/98 določa, da je ECB pooblaščen za naložitev sankcij poročevalskim enotam, ki ne izpolnjujejo zahtev za statistično poročanje, določenih v uredbah ali sklepih ECB –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

1. „DPFS“ pomeni podjetje, ki je ustanovljeno po nacionalnem pravu ali pravu Unije na podlagi ene od naslednjih možnosti:

- (i) pogodbenega prava kot splošni sklad, ki ga upravljajo družbe za upravljanje;
- (ii) zakonodaje o skladih;
- (iii) prava družb kot delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo;
- (iv) katerega koli drugega podobnega mehanizma;

in katerega glavna dejavnost izpolnjuje obe naslednji merili:

- (a) namerava izvajati ali izvaja eno ali več transakcij listinjenja in je njegova struktura namenjena ločevanju obveznosti plačila podjetja od obveznosti originatorja, zavarovalnice ali pozavarovalnice; in
- (b) izdaja ali namerava izdajati dolžniške vrednostne papirje, druge dolžniške instrumente, enote skladov za listinjenje in/ali izvedene finančne instrumente (v nadaljnjem besedilu: instrumenti financiranja) in/ali ima ali sme imeti v pravni ali ekonomski lasti sredstva, ki so podlaga za izdajo instrumentov financiranja, ki se ponudijo za prodajo javnosti ali se prodajo na podlagi prodaje zaprtemu krogu vlagateljev.

Pod to opredelitev ne spadajo:

- (a) denarne finančne institucije (MFI), kakor so opredeljene v členu 1 Uredbe (EU) št. 1071/2013 (ECB/2013/33);
 - (b) investicijski skladi, kakor so opredeljeni v členu 1 Uredbe (EU) št. 1073/2013 Evropske centralne banke z dne 18. oktobra 2013 o statistiki sredstev in obveznosti investicijskih skladov (ECB/2013/38) ⁽¹⁾;
 - (c) zavarovalnice ali pozavarovalnice, kakor so opredeljene v členu 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ⁽²⁾;
 - (d) upravitelji alternativnih investicijskih skladov, ki upravljajo in/ali tržijo alternativne investicijske sklade, kakor so opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2011/61/EU v skladu s členom 2 Direktive ⁽³⁾.
2. „listinjenje“ pomeni transakcijo ali shemo, pri kateri subjekt, ki je ločen od originatorja, zavarovalnice ali pozavarovalnice in je ustanovljen ali služi za namen transakcije ali sheme, izda instrumente financiranja vlagateljem ter gre za enega ali več naslednjih primerov:
- (a) se sredstvo ali paket sredstev ali njihov del prenese na subjekt, ki je ločen od originatorja in je ustanovljen ali služi za namen transakcije ali sheme, bodisi s prenosom pravnega naslova ali pravice do udeležbe v teh sredstvih z originatorja bodisi prek podudeležbe;
 - (b) se kreditno tveganje v zvezi s sredstvom ali paketom sredstev ali njihovim delom prenese z uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, jamstev ali katerega koli podobnega mehanizma na vlagatelje v instrumente financiranja, ki jih izda subjekt, ki je ločen od originatorja in ustanovljen ali služi za namen transakcije ali sheme;
 - (c) se zavarovalniška tveganja prenesejo z zavarovalnice ali pozavarovalnice na ločen subjekt, ki je ustanovljen ali služi za namen transakcije ali sheme, pri čemer subjekt v celoti financira svojo izpostavljenost takim tveganjem z izdajo instrumentov financiranja, pravice odplačila, ki jih imajo vlagatelji v te instrumente financiranja, pa so podrejene obveznostim pozavarovanja tega subjekta;

⁽¹⁾ Glej stran 73 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

⁽³⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

Kadar se izdajo taki instrumenti financiranja, ne predstavljajo plačilnih obveznosti originatorja, zavarovalnice ali pozavarovalnice;

3. „originator“ pomeni subjekt, ki prenese sredstvo ali paket sredstev in/ali kreditno tveganje v zvezi s sredstvom ali paketom sredstev na strukturo listinjenja;
4. „poročevalska enota“ ima enak pomen, kakor je določen v členu 1 Uredbe (ES) št. 2533/98;
5. „rezident“ in „rezidenčen“ imata enak pomen, kakor je določen v členu 1 Uredbe (ES) št. 2533/98. Za namen te uredbe se za pravni subjekt, ki nima fizičnega elementa, njegova rezidenčnost določi po ekonomskem ozemlju, po katerega zakonodaji je subjekt ustanovljen. Če subjekt ni ustanovljen, se kot merilo uporabi pravna pripadnost, to je država, katere pravni sistem ureja oblikovanje in nadaljnji obstoj subjekta;
6. „zadevna NCB“ pomeni NCB države članice euroobmočja, v kateri je DPFS rezident;
7. „začetek opravljanja dejavnosti“ pomeni kakršno koli dejavnost v zvezi z listinjenjem, vključno s pripravljalnimi ukrepi, razen zgolj ustanovitve subjekta, za katerega se ne pričakuje, da bo v naslednjih šestih mesecih začel z listinjenjem. Kakršna koli dejavnost DPFS, ki se opravi po tem, ko se listinjenje lahko predvidi, pomeni začetek opravljanja dejavnosti.

Člen 2

Poročevalska populacija

1. Referenčno poročevalsko populacijo sestavljajo DPFS, ki so rezidenti na ozemlju države članice euroobmočja. Za referenčno poročevalsko populacijo velja obveznost iz člena 3(2).
2. Dejansko poročevalsko populacijo sestavlja referenčna poročevalska populacija razen tistih DPFS, ki so bile popolnoma oproščene zahtev za statistično poročanje po členu 5(1)(c). Za dejansko poročevalsko populacijo veljajo zahteve za statistično poročanje iz člena 4, ob upoštevanju odstopanj iz člena 5. Del dejanske poročevalske populacije so tudi DPFS, ki morajo poročati svoje letne računovodske izkaze po členu 5(3) ali za katere veljajo obveznosti priložnostnega poročanja po členu 5(5).
3. Če DPFS po svoji nacionalni zakonodaji ni pravna oseba, se kot poročevalske enote po tej uredbi štejejo osebe, ki DPFS

zastopajo po zakonu, v primeru odsotnosti formaliziranega zastopanja pa osebe, ki so po veljavni nacionalni zakonodaji odgovorne za ravnanje DPFS.

Člen 3

Seznam DPFS za statistične namene

1. Izvršilni odbor za statistične namene vzpostavi in vodi seznam DPFS, ki sestavljajo referenčno poročevalsko populacijo po tej uredbi. DPFS predložijo NCB podatke, ki jih NCB zahtevajo v skladu s Smernico ECB/2007/9 z dne 1. avgusta 2007 o denarni statistiki, statistiki finančnih institucij in statistiki finančnih trgov⁽¹⁾. NCB in ECB omogočijo, da so ta seznam in njegove posodobitve na voljo v primerni obliki, vključno preko elektronskih sredstev, interneta ali, na zahtevo zadevnih poročevalskih enot, v papirni obliki.
2. DPFS obvesti zadevno NCB o svojem obstoju v enem tednu od datuma, ko je začela z opravljanjem dejavnosti, ne glede na to, ali pričakuje, da bo zanjo veljala katera koli zahteva za statistično poročanje po tej uredbi.
3. Če je zadnja dostopna elektronska različica seznama, navedenega v odstavku 1, napačna, ECB ne naloži sankcij poročevalski enoti, ki ni pravilno izpolnila njenih zahtev za statistično poročanje, kolikor je bila zahteva iz odstavka 2 izpolnjena in se je poročevalska enota zanašala na napačen seznam v dobri veri.

Člen 4

Zahteve za četrtletno statistično poročanje in pravila poročanja

1. Dejanska poročevalska populacija četrtletno zagotovi zadevni NCB podatke o neporavnanih zneskih, finančnih transakcijah ter odpisih/delnih odpisih sredstev in obveznosti DPFS v skladu s prilogama I in II.
2. NCB lahko zbirajo statistične informacije o vrednostnih papirjih, ki jih izdajo in imajo DPFS, ki so potrebne za izpolnitev zahtev za statistično poročanje po odstavku 1, na podlagi posameznih vrednostnih papirjev, kolikor se lahko podatki, navedeni v odstavku 1, izpeljejo glede na minimalne statistične standarde, določene v Prilogi III. Brez poseganja v roke iz člena 6 lahko NCB zahtevajo zagotovitev podatkov o finančnih transakcijah z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki jih imajo DPFS, po posameznih vrednostnih papirjih v skladu z enim od pristopov, navedenih v oddelku 2 v delu I Priloge I k Uredbi (EU) št. 1011/2012 Evropske centralne banke (ECB/2012/24).

⁽¹⁾ UL L 341, 27.12.2007, str. 1.

3. Brez poseganja v pravila poročanja, določena v Prilogi II, se vsa sredstva in obveznosti DPFS poročajo po tej uredbi v skladu s pravili poročanja, ki so določena v ustreznem nacionalnem predpisu, ki prenaša Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij⁽¹⁾. Računovodska pravila iz ustreznega nacionalnega predpisa, ki prenaša Četrto direktivo Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe⁽²⁾, se uporabijo za DPFS, ki ne spadajo na področje uporabe nacionalnega predpisa, ki prenaša Direktivo 86/635/EGS. Za DPFS, ki ne spadajo na področje uporabe nacionalnih predpisov, ki prenašajo ti direktivi, se uporabljajo drugi upoštevni nacionalni ali mednarodni računovodski standardi ali prakse.

4. Kadar se po odstavku 3 zahteva, da se instrumenti poročajo po vrednosti, ki se določi na podlagi dnevne tržne cene, lahko NCB oprostijo DPFS poročanja teh instrumentov na podlagi dnevne tržne cene, če bi bili stroški, ki bi s tem nastali DPFS, nerazumno visoki. V tem primeru DPFS opravijo vrednotenje, ki se uporablja za namene poročil za vlagatelje.

5. Namesto tega lahko NCB, kadar se v skladu z nacionalnimi tržnimi praksami dostopni podatki nanašajo na kateri koli datum znotraj četrtertletja, dovolijo poročevalskim enotam, da poročajo te četrtertletne podatke, če so podatki primerljivi in so upoštevane pomembnejše transakcije, do katerih je prišlo med tem datumom in koncem četrtertletja.

6. Poročevalske enote lahko po dogovoru z zadevno NCB namesto zagotovitve podatkov o finančnih transakcijah, navedenih v odstavku 1, zagotovijo prevrednotovalne popravke in druge spremembe v obsegu, ki NCB omogočajo, da iz njih izpelje finančne transakcije.

7. Poročevalska enota lahko po dogovoru z zadevno NCB namesto zagotovitve podatkov o odpisih/delnih odpisih, navedenih v odstavku 1, zagotovi druge informacije, ki NCB omogočajo, da iz njih izpelje podatke o odpisih/delnih odpisih.

Člen 5

Odstopanja

1. NCB lahko odobrijo odstopanja od zahtev za statistično poročanje iz člena 4 na naslednji način:

(a) NCB lahko DPFS odobrijo odstopanja od poročanja podatkov o posojilih, pri katerih so originatorji MFI euroobmočja, in ki so razčlenjena po zapadlosti, sektorju in rezidenčnosti dolžnikov, ter pri katerih MFI še naprej servisirajo

olistinjena posojila v smislu Uredbe (EU) št. 1071/2013 (ECB/2013/33). Poročanje teh podatkov določa Uredba (EU) št. 1071/2013.

(b) NCB lahko DPFS oprostijo vseh zahtev za statistično poročanje iz Priloge I, razen obveznosti četrtertletnega poročanja podatkov o neporavnanih zneskih celotnih sredstev ob koncu četrtertletja, pod pogojem, da DPFS, ki posredujejo podatke za račun četrtertletnih agregiranih sredstev, predstavljajo najmanj 95 % celotnih sredstev DPFS v obliki neporavnanih zneskov v vsaki državi članici euroobmočja. NCB morajo pravočasno preveriti izpolnjevanje tega pogoja, da bi lahko odobrile ali po potrebi preklicale katero koli odstopanje z učinkom od vsakokratnega začetka koledarskega leta.

(c) Kolikor se lahko podatki, navedeni v členu 4, glede na minimalne statistične standarde, določene v Prilogi III, izpeljejo iz drugih statističnih, javnih ali nadzornih virov podatkov in brez poseganja v točki (a) in (b), lahko NCB po posvetovanju z ECB poročevalske enote popolnoma ali delno oprostijo zahtev za statistično poročanje iz Priloge I.

2. DPFS se lahko ob predhodnem soglasju zadevne NCB odločijo, da ne bodo izkoristile odstopanj, navedenih v odstavku 1, in bodo namesto tega izpolnile vse zahteve za statistično poročanje, določene v členu 4.

3. DPFS, za katere velja odstopanje v smislu odstavka 1(c), zagotovijo zadevni NCB svoje letne računovodske izkaze, če ti niso dostopni iz javnih virov, v šestih mesecih po koncu referenčnega obdobja ali v najkrajšem času po tem v skladu z veljavnimi nacionalnimi pravnimi praksami države, v kateri je DPFS rezident. Zadevna NCB obvesti tiste DPFS, za katere velja ta zahteva za poročanje.

4. Zadevna NCB preklicajo odstopanje iz odstavka 1(c), če podatki po statističnih standardih, primerljivih s tistimi, ki so določeni v tej uredbi, zadevni NCB niso bili pravočasno dani na voljo v treh zaporednih obdobjih poročanja, neodvisno od tega, ali je kakršno koli krivdo mogoče pripisati udeleženi DPFS. DPFS začnejo poročati podatke, kakor je določeno v členu 4, najpozneje tri mesece od datuma, ko je zadevna NCB obvestila poročevalske enote o preklicu odstopanja.

5. Brez poseganja v odstavke 3 lahko NCB zaradi izpolnitve zahtev iz te uredbe na DPFS, ki so jim bila odobrena odstopanja v smislu odstavka 1(c), naslovijo zahteve za priložnostno statistično poročanje. DPFS morajo informacije, ki se zahtevajo priložnostno, poročati v 15 delovnih dneh po dani zahtevi zadevne NCB.

⁽¹⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

⁽²⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

Člen 6

Roki

NCB predložijo ECB podatke o agregiranih četrtnih sredstvih in obveznostih, ki zajemajo stanja rezidenčnih DPFS, do zaključka poslovanja na 28. delovni dan, ki sledi koncu četrtnetja, na katero se podatki nanašajo. NCB določijo roke, v katerih morajo od poročevalskih enot prejeti podatke.

Člen 7

Minimalni standardi in nacionalni postopki poročanja

1. Poročevalske enote morajo zahteve za statistično poročanje, ki veljajo zanje, izpolniti v skladu z minimalnimi standardi za prenos, točnost, vsebinsko skladnost in popravke, določenimi v Prilogi III.

2. NCB opredelijo in uvedejo postopke poročanja, po katerih se dejanska poročevalska populacija ravna, v skladu z nacionalnimi zahtevami. NCB zagotovijo, da ti postopki poročanja zagotavljajo zahtevane statistične informacije ter omogočajo natančno preverjanje vsebinske skladnosti in izpolnjevanja minimalnih standardov za prenos, točnost in popravke, določenih v Prilogi III.

Člen 8

Preverjanje in obvezno zbiranje

NCB izvajajo pravico do preverjanja ali obveznega zbiranja informacij, ki jih morajo poročevalske enote zagotavljati v skladu s to uredbo, brez poseganja v pravico ECB, da sama izvaja to pravico. NCB to pravico izvajajo zlasti v primeru, kadar institucija, ki je vključena v dejansko poročevalsko populacijo, ne izpolnjuje minimalnih standardov za prenos, točnost, vsebinsko skladnost in popravke, določenih v Prilogi III.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Frankfurtu na Majni, 18. oktobra 2013

Člen 9

Prvo poročanje

1. Prvo poročanje se začne s četrtnimi podatki za četrto četrtnetje leta 2014.

2. DPFS, ki začnejo opravljati dejavnost po 31. decembru 2014, morajo pri prvem poročanju poročati četrtnetne podatke za nazaj vse od začetka dejavnosti listinjenja.

3. DPFS, ki začnejo opravljati dejavnost pred sprejetjem eura v njihovi državi članici, do katerega pride po 31. decembru 2014, morajo pri prvem poročanju poročati podatke četrtnetno od referenčnega obdobja, v katerem je država članica sprejela euro. Za referenčno obdobje, v katerem je država članica sprejela euro, morajo DPFS poročati samo neporavnane zneske.

Člen 10

Razveljavitev

1. Uredba (ES) št. 24/2009 (ECB/2008/30) se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2015.

2. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se razlagajo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 11

Končna določba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA I

ZAHTEV ZA STATISTIČNO POROČANJE

Tabela 1: Naporavnani zneski in transakcije

[illegible]

1) Drugi finančni posredniki razen zavarovalnih društev in pokojnin kiš sidlov

2) Zavezovalne družbe in

3) Neformálne družbo

15) NCBI lahko odobrijo odstopanje za obračunane obresti na izdane dolžniške vrednostne papirje, kadar se lahko podatki izpejejo ali ocenijo na podlagi a) tematičnih virov.

Tabela 2: Odpisi/delni odpisi

	D. Skupaj
SREDSTVA	
2 Olistinjena posojila	

PRILOGA II

OPREDELITEV POJMOV

DEL 1

Opredelitev kategorij instrumentov

1. Ta tabela določa podroben standardni opis kategorij instrumentov, ki jih nacionalne centralne banke (NCB) pretvorijo v nacionalne kategorije v skladu s to uredbo. Ta tabela ni seznam posameznih finančnih instrumentov in opisi niso izčrpní. Opredelitve pojmov se sklicujejo na Evropski sistem nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: ESR 2010), določen v Uredbi (EU) št. 549/2013.
2. Za nekatere kategorije instrumentov se zahtevajo razčlenitve po zapadlosti. To se nanaša na prvotno zapadlost, tj. zapadlost ob izdaji, ki pomeni določeno življenjsko dobo finančnega instrumenta, pred potekom katere ga ni mogoče odkupiti, npr. dolžniški vrednostni papirji, ali pred koncem katere se ga lahko izplača samo ob plačilu določene kazni, npr. pri nekaterih vrstah vlog.
3. Finančne terjatve se lahko razlikujejo po tržnosti. Terjatev je tržna, kadar se lahko njeno lastništvo prenese z ene enote na drugo z dostavo ali indosamenti ali se pobota, kot je to v primeru izvedenih finančnih instrumentov. Medtem ko se načeloma lahko trguje z vsakim finančnim instrumentom, so tržni instrumenti namenjeni trgovanju na organizirani borzi ali prek okenc, čeprav dejansko trgovanje ni potreben pogoj za tržnost.
4. Vsa finančna sredstva in obveznosti se morajo poročati na bruto osnovi, tj. finančna sredstva se ne smejo poročati neto brez finančnih obveznosti.

Tabela A

Opredelitev kategorij instrumentov sredstev in obveznosti DPFS

KATEGORIJE SREDSTEV

Kategorija	Opis glavnih značilnosti
1. Terjatve iz naslova vlog in posojil	Za namene sistema poročanja ta postavka vsebuje sredstva, ki jih DPFS posodijo posojilojemalcem in so bodisi evidentirana v netržnih dokumentih bodisi niso evidentirana v dokumentih. Vključene so naslednje postavke: — vloge DPFS, kot so vloge čez noč, vezane vloge in vloge na odpoklic z odpovednim rokom, — posojila, ki jih odobrijo DPFS, — terjatve na podlagi začasnega nakupa ob gotovinskem zavarovanju: protipostavka gotovine, izplačane v zameno za vrednostne papirje, ki so jih kupile DPFS po dani ceni s trdno zavezo odprodaje enakih (ali podobnih) vrednostnih papirjev po fiksni ceni na določen datum v prihodnosti, — terjatve na podlagi izposojanja vrednostnih papirjev ob gotovinskem zavarovanju: protipostavka gotovine, izplačane v zameno za vrednostne papirje, ki so si jih sposodile DPFS. V tej uredbi ta postavka vključuje tudi imetja eurobankovcev in eurokovancev ter kovancev v obtoku, ki so v splošni rabi za izvrševanje plačil.
2. Olistinjena posojila	Za namene sistema poročanja ta postavka vsebuje posojila, ki so jih DPFS pridobile od originatorja. Posojila so finančna sredstva, ki nastanejo, ko upniki posodijo sredstva dolžnikom, in ki so bodisi evidentirana v netržnih dokumentih bodisi niso evidentirana v dokumentih.

Kategorija	Opis glavnih značilnosti
	Vključeni so tudi: — finančni leasingi, odobreni tretjim osebam: finančni leasing je pogodba, s katero pravni lastnik trajnega blaga (v nadaljnjem besedilu: leasingodajalec) prenese tveganja in ugodnosti lastništva nad sredstvom na tretjo osebo (v nadaljnjem besedilu: leasingojemalec). Za statistične namene se finančni leasingi obravnavajo kot posojila, ki jih leasingodajalec da leasingojemalcu, kar slednjemu omogoči nakup trajnega blaga. Finančne leaseinge, ki jih odobri originator v vlogi leasingodajalca, je treba beležiti pod postavko sredstev „olistinjena posojila“. Sredstva, ki so predmet leasinga, se beležijo v bilanci stanja leasingojemalca in ne leasingodajalca, — slaba posojila, ki še niso bila vrnjena ali odpisana: za slaba posojila štejejo posojila, katerih vračilo je zapadlo ali je kako drugače moteno, — imetja netržnih vrednostnih papirjev: imetja dolžniških vrednostnih papirjev, ki niso tržni in s katerimi ni mogoče trgovati na sekundarnih trgih, — posojila, s katerimi se trguje: posojila, ki so dejansko postala tržna, se razvrstijo v postavko „olistinjena sredstva“, pod pogojem, da ni dokaza o trgovanju na sekundarnem trgu. V nasprotnem primeru se razvrstijo kot „dolžniški vrednostni papirji“, — podrejeni dolg v obliki vlog ali posojil: instrumenti podrejenega dolga predstavljajo podrejeno terjatev do institucije izdajateljice, ki jo je mogoče uveljavljati po tem, ko so bile poravnane vse terjatve z višjim statusom, kar jim daje nekatere lastnosti lastniškega kapitala. Za statistične namene se podrejeni dolg razvrsti bodisi kot „olistinjena posojila“ bodisi kot „dolžniški vrednostni papirji“, glede na naravo instrumenta. Če so vse oblike podrejenega dolga, ki jih imajo DPFS, trenutno izkazane za statistične namene z enim samim zneskom, se ta znesek razvrsti v postavko „dolžniški vrednostni papirji“, ker je podrejeni dolg sestavljen pretežno iz dolžniških vrednostnih papirjev, in ne kot posojila, — olistinjena posojila se morajo poročati po nominalni vrednosti, četudi so bila od originatorja kupljena po drugačni ceni. Protipostavka razlike med nominalno vrednostjo in nakupno ceno mora biti vključena med „preostale obveznosti“. Ta postavka vključuje olistinjena posojila ne glede na to, ali veljavna računovodska praksa zahteva pripoznanje teh posojil v bilanci stanja DPFS.
3. Dolžniški vrednostni papirji	Z imetji dolžniških vrednostnih papirjev, ki so tržni finančni instrumenti, ki služijo kot dokaz dolga, se običajno trguje na sekundarnih trgih ali jih je mogoče pobotati na trgu, imetniku pa ne dajejo nobenih lastniških pravic nad institucijo izdajateljico. Ta postavka vključuje: — imetja vrednostnih papirjev, ki imetniku dajejo brezpogojno pravico do fiksne ali pogodbeno določenega dohodka v obliki izplačila kuponskih plačil in/ali potrjene fiksne vsote na določen datum ali datume ali z začetkom na datum, ki se določi ob izdaji, — posojila, ki so postala tržna na organiziranem trgu, tj. posojila, s katerimi se trguje, pod pogojem, da obstaja dokaz o trgovanju na sekundarnem trgu, vključno z obstojem vzdrževalcev trga in pogostim kotiranjem finančnih sredstev, kot ga povzročijo razponi med povpraševanjem in ponudbo. V nasprotnem primeru se ta posojila razvrstijo kot „olistinjena posojila“,

Kategorija	Opis glavnih značilnosti
	— podrejeni dolg v obliki dolžniških vrednostnih papirjev. Vrednostni papirji, ki so posojeni v poslih posojanja vrednostnih papirjev ali prodani po pogodbi o začasni prodaji, ostanejo v bilanci stanja prvotnega lastnika (in se ne beležijo v bilanci stanja začasnega pridobitelja), kadar obstaja trdna zaveza, da se izvede povratni posel, in ne le opcija za to. Kadar začasni pridobitelj proda prejete vrednostne papirje, se mora ta prodaja zabeležiti kot dokončna transakcija z vrednostnimi papirji in vnesti v bilanco stanja začasnega pridobitelja kot negativna postavka v portfelju vrednostnih papirjev. Ta postavka vključuje imetja dolžniških vrednostnih papirjev, ki so bili olistinjeni, ne glede na to, ali veljavna računovodska praksa zahteva pripoznanje teh vrednostnih papirjev v bilanci stanja DPFS.
4. Druga olistinjena sredstva	Ta postavka vključuje olistinjena sredstva, ki niso vključena v kategoriji 2 in 3, kot so davčne terjatve in komercialni krediti, ne glede na to, ali veljavna računovodska praksa zahteva pripoznanje teh sredstev v bilanci stanja DPFS.
5. Lastniški kapital in delnice/enote investicijskih skladov	Finančna sredstva, ki predstavljajo lastninske pravice v družbah ali nepravih družbah. Ta finančna sredstva dajejo v splošnem imetnikom pravico do deleža v dobičku družb ali nepravih družb in do deleža v njihovih neto sredstvih ob likvidaciji. Ta postavka vključuje delnice, ki kotirajo na borzi, in delnice, ki ne kotirajo na borzi, drugi lastniški kapital, delnice/enote skladov denarnega trga (SDT) in delnice/enote investicijskih skladov razen SDT. Lastniški vrednostni papirji, ki so posojeni v poslih posojanja vrednostnih papirjev ali prodani po pogodbi o začasni prodaji, se obravnavajo v skladu s pravili iz kategorije 3 „dolžniški vrednostni papirji“.
6. Izvedeni finančni instrumenti	Izvedeni finančni instrumenti so finančni instrumenti, povezani z določenim finančnim instrumentom, kazalnikom ali blagom, prek katerih se lahko na finančnih trgih samostojno trguje s posebnimi finančnimi tveganji. Ta postavka vključuje: — opcije, — nakupne bone, — standardizirane terminske posle, — terminske posle, — zamenjave, — kreditne izvedene finančne instrumente. Izvedeni finančni instrumenti se beležijo po tržni vrednosti v bilanci stanja na bruto osnovi. Posamezne pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih s pozitivno tržno vrednostjo se beležijo na strani sredstev bilance stanja, pogodbe z negativno tržno vrednostjo pa na strani obveznosti bilance stanja. Bruto bodoče obveznosti iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih se v bilanci stanja ne beležijo. Ta postavka ne vključuje izvedenih finančnih instrumentov, ki se v skladu z nacionalnimi pravili ne beležijo v bilanci stanja.

Kategorija	Opis glavnih značilnosti
7. Nefinančna sredstva (vključno z osnovnimi sredstvi)	Opredmetena in neopredmetena sredstva razen finančnih sredstev. Osnovna sredstva so nefinančna sredstva, ki jih DPFS večkrat ali neprekinjeno uporablja v obdobju, daljšem od enega leta. Ta postavka vključuje stanovanja, druge zgradbe in objekte, stroje in opremo, vrednostne predmete ter proizvode intelektualne lastnine, kot so računalniška programska oprema in podatkovne baze.
8. Preostala sredstva	To je rezidualna postavka na strani sredstev bilance stanja, opredeljena kot „sredstva, ki niso vključena v druge postavke“. Ta postavka lahko vključuje: — obračunane aktivne obresti na vloge in posojila, — obračunane obresti na imetja dolžniških vrednostnih papirjev, — terjatve, ki niso povezane z glavno dejavnostjo DPFS.

KATEGORIJE OBVEZNOSTI

Kategorija	Opis glavnih značilnosti
9. Prejeta posojila in vloge	Zneski, ki jih DPFS dolguje upnikom, razen tistih, ki izhajajo iz izdaje tržnih vrednostnih papirjev. To postavko sestavljajo: — posojila: posojila, odobrena DPFS, ki so bodisi evidentirana v netržnih dokumentih bodisi niso evidentirana v dokumentih, — netržni dolžniški instrumenti, ki jih izda DPFS: izdane netržne dolžniške instrumente je na splošno treba razvrstiti kot „obveznosti iz naslova vlog“. Netržne instrumente, ki jih izda DPFS in ki naknadno postanejo tržni ter s katerimi je mogoče trgovati na sekundarnih trgih, se prerazvrstijo med „dolžniške vrednostne papirje“, — repo posli in posli, ki so podobni repo poslom, ob gotovinskem zavarovanju: protipostavka gotovine, prejete v zameno za vrednostne papirje, ki jih je DPFS prodala po dani ceni s trdno zavezo ponovnega odkupa enakih (ali podobnih) vrednostnih papirjev po fiksni ceni na določen datum v prihodnosti. Zneske, ki jih prejme DPFS v zameno za vrednostne papirje, prenesene na tretjo osebo („začasni pridobitelj“), je treba razvrstiti pod to postavko, kadar obstaja trdna zaveza, da se izvede povratni posel, in ne le opcija za to. To pomeni, da DPFS obdrži vsa tveganja in koristi zadevnih vrednostnih papirjev med postopkom, — gotovinsko zavarovanje, prejeto v zameno za posojanje vrednostnih papirjev: zneski, prejeti v zameno za vrednostne papirje, začasno prenesene na tretjo osebo v poslih posojanja vrednostnih papirjev ob gotovinskem zavarovanju, — gotovina, prejeta v poslih, ki vključujejo začasni prenos zlata ob gotovinskem zavarovanju.
10. Izdani dolžniški vrednostni papirji	Vrednostni papirji, ki jih izda DPFS, razen lastniškega kapitala, ki so običajno tržni instrumenti in se z njimi trguje na sekundarnih trgih ali jih je mogoče pobotati na trgu, imetniku pa ne dajejo lastniških pravic nad institucijo izdajateljico. Med drugim so vključeni vrednostni papirji, izdani v obliki: — kolateraliziranih vrednostnih papirjev, — kreditnih zapisov, — vrednostnih papirjev, povezanih z zavarovalniškim tveganjem.

Kategorija	Opis glavnih značilnosti
11. Kapital in rezerve	Za namene sistema poročanja ta kategorija vsebuje zneske, ki izvirajo iz lastniškega kapitala, izdanega s strani DPFS delničarjem ali drugim lastnikom, in predstavljajo imetnikove lastninske pravice v DPFS in dajejo na splošno pravico do deleža v dobičku in v njenih lastnih sredstvih ob likvidaciji. Vključena so tudi sredstva iz nerazporejenih prejemkov ali sredstva, ki jih DPFS nameni za verjetna plačila in obveznosti v prihodnosti. Vključeni so: — lastniški kapital, — nerazporejeni prejemki ali sredstva, — posebne in splošne rezervacije za posojila, vrednostne papirje in druge vrste sredstev, — enote skladov za listinjenje.
12. Izvedeni finančni instrumenti	Glej kategorijo 6.
13. Preostale obveznosti	To je rezidualna postavka na strani obveznosti bilance stanja, opredeljena kot „obveznosti, ki niso vključene v druge postavke“. Ta postavka lahko vključuje: — obračunane pasivne obresti na posojila in vloge, — obračunane pasivne obresti na izdane dolžniške vrednostne papirje, — obveznosti, ki niso povezane z glavno dejavnostjo DPFS, tj. zneski, zapadli v plačilo dobaviteljem, davki, plače, socialni prispevki itd., — rezervacije, ki predstavljajo obveznosti do tretjih oseb, tj. pokojnine, dividende itd., — neto pozicije, ki izhajajo iz posojanja vrednostnih papirjev brez gotovinskega zavarovanja, — neto obveznosti v zvezi s prihodnjimi poravnnavami transakcij z vrednostnimi papirji, — protipostavke popravkov posojil zaradi vrednotenja, tj. nominalna minus nakupna cena. Obračunane pasivne obresti na izdane dolžniške vrednostne papirje se zahtevajo kot ločena postavka „od tega“, razen če zadevna NCB odobri odstopanje, kadar se lahko podatki izpeljejo ali ocenijo na podlagi alternativnih virov.

DEL 2

Opredelevanje sektorjev

ESR 2010 predpisuje standard za sektorsko razvrstitev. Ta tabela določa podroben standardni opis sektorjev, ki jih NCB pretvorijo v nacionalne kategorije v skladu s to uredbo. Nasprotno stranke, ki se nahajajo na ozemlju držav članic, katerih valuta je euro, so izkazane po njihovem sektorju v skladu s seznamom, ki ga vzdržuje Evropska centralna banka (ECB) za statistične namene, in navodili za statistično razvrstitev nasprotnih strank, določenimi v priročniku ECB *Monetary, financial institutions and markets statistics sector manual: Guidance for the statistical classification of customers* (Sektorski priročnik za denarno statistiko, statistiko finančnih institucij in statistiko finančnih trgov: Smernice za statistično klasifikacijo strank). Kreditne institucije, ki se nahajajo zunaj držav članic, katerih valuta je euro, so navedene kot „banke“ in ne kot MFI. Podobno se izraz „ne-MFI“ nanaša samo na euroobmočje. Za države članice, katerih valuta ni euro, se uporablja izraz „ne-banke“.

Tabela B

Opredelitev sektorjev

Sektor	Opis
1. MFI	MFI, kakor so opredeljene v členu 1 Uredbe (EU) št. 1071/2013 (ECB/2013/33). Ta sektor sestavljajo NCB, kreditne institucije, kakor so opredeljene v pravu Unije, SDT, druge finančne institucije, katerih dejavnost je, da od subjektov, ki niso MFI, sprejemajo vloge in/ali bližnje substitute za vloge in za svoj račun, vsaj v ekonomskem smislu, dajejo posojila in/ali investirajo v vrednostne papirje, ter institucije za izdajo elektronskega denarja, ki se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredništvom v obliki izdajanja elektronskega denarja.
2. Država	Sektor država (S.13) sestavljajo institucionalne enote, ki so netržni proizvajalci, katerih proizvodnja je namenjena individualni in kolektivni potrošnji in se financirajo z obveznimi plačili enot, ki pripadajo drugim sektorjem, in institucionalne enote, ki se v glavnem ukvarjajo s prerazdeljevanjem nacionalnega dohodka in premoženja (ESR 2010, odstavki 2.111 do 2.113).
3. Investicijski skladi razen SDT	Investicijski skladi, kakor so opredeljeni v členu 1 Uredbe (EU) št. 1071/2013 (ECB/2013/33). Ta podsektor sestavljajo kolektivni naložbeni podjemi razen SDT, ki investirajo v finančna in/ali nefinančna sredstva, kolikor je njihov cilj investirati kapital, ki ga je vložila javnost.
4. Drugi finančni posredniki razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov + izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti + lastne finančne institucije in posojilodajalci	Podsektor drugi finančni posredniki razen zavarovalnih družb in pokojninskih skladov (S.125) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, ki se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredništvom, tako da od institucionalnih enot prevzemajo obveznosti v oblikah, ki niso gotovina, vloge (ali bližnji substituti za vloge), delnice/enote investicijskih skladov ali povezane s shemami zavarovanja ter pokojninskimi in standardiziranimi jamstvenimi shemami. DPFS, kakor so opredeljene v tej uredbi, so vključene v ta podsektor (ESR 2010, odstavki 2.86 do 2.94). Podsektor izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.126) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, ki se v glavnem ukvarjajo z dejavnostmi, tesno povezanimi s finančnim posredništvom, same pa niso finančni posredniki. Ta podsektor prav tako vključuje uprave podjetij, katerih hčerinske družbe so vse ali večinoma finančne družbe (ESR 2010, odstavki 2.95 do 2.97). Podsektor lastne finančne institucije in posojilodajalci (S.127) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, ki se ne ukvarjajo s finančnim posredništvom ali opravljanjem pomožnih finančnih storitev in v katerih se večina transakcij z njihovimi sredstvi ali obveznostmi ne izvaja na odprtih trgih. Ta podsektor vključuje holdinge, ki so lastniki upravljalnega deleža lastniškega kapitala skupine hčerinskih družb in katerih glavna dejavnost je lastništvo skupine brez zagotavljanja drugih storitev podjetjem, v katerih imajo lastniški kapital, kar pomeni, da ne upravljajo ali nadzirajo drugih enot (ESR 2010, odstavki 2.98 do 2.99).
5. Zavarovalne družbe + pokojninski skladi	Podsektor zavarovalne družbe (S.128) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, ki se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredništvom kot posledica združevanja tveganj v glavnem v obliki neposrednega zavarovanja ali pozavarovanja (ESR 2010, odstavki 2.100 do 2.104). Podsektor pokojninski skladi (S.129) sestavljajo vse finančne družbe in nepravne družbe, ki se v glavnem ukvarjajo s finančnim posredništvom kot posledica združevanja socialnih tveganj in potreb zavarovancev (socialno zavarovanje). Pokojninski skladi podobno kot sistemi socialnega zavarovanja zagotavljajo dohodek po upokojitvi in pogosto pokojnine za smrt in invalidnost (ESR 2010, odstavki 2.105 do 2.110).

Sektor	Opis
6. Nefinančne družbe	Sektor nefinančne družbe (S.11) sestavljajo institucionalne enote, ki so neodvisne pravne osebe in tržni proizvajalci, njihova glavna dejavnost pa je proizvodnja blaga in nefinančnih storitev. Ta sektor vključuje tudi nefinančne nepravne družbe (ESR 2010, odstavki 2.45 do 2.50).
7. Gospodinjstva + nepridobitne institucije, ki opravljajo storitve za gospodinjstva	Sektor gospodinjstva (S.14) sestavljajo posamezniki ali skupine posameznikov kot potrošniki in kot podjetniki, ki proizvajajo tržno blago ter nefinančne in finančne storitve (tržni proizvajalci), če blaga in storitev ne proizvajajo ločeni subjekti, ki se obravnavajo kot nepravne družbe. Vključeni so tudi posamezniki ali skupine posameznikov proizvajalcev blaga in nefinančnih storitev za izključno lastno končno porabo. Sektor gospodinjstva vključuje individualne lastnike in partnerska podjetja brez neodvisnega pravnega statusa, razen tistih, ki se obravnavajo kot nepravne družbe, ki so tržni proizvajalci (ESR 2010, odstavki 2.118 do 2.128). Sektor nepridobitne institucije, ki opravljajo storitve za gospodinjstva (S.15), sestavljajo nepridobitne institucije, ki so ločene pravne osebe in opravljajo storitve za gospodinjstva ter so zasebni netržni proizvajalci. Njihovi glavni viri so prostovoljni prispevki gospodinjstev kot potrošnikov v denarju ali naravi, plačila države in dohodki od lastnine (ESR 2010, odstavki 2.129 do 2.130).

DEL 3

Opredelitev finančnih transakcij

Finančne transakcije so v skladu z ESR 2010 opredeljene kot neto pridobitev finančnih sredstev ali neto prevzem obveznosti za vsako vrsto finančnega instrumenta, tj. vsota vseh finančnih transakcij, izvršenih v zadevnem obdobju poročanja. Finančna transakcija med institucionalnimi enotami je hkraten nastanek ali likvidacija finančnega sredstva in nasprotna obveznosti, sprememba lastništva finančnega sredstva ali prevzem obveznosti. Finančne transakcije se beležijo po vrednostih transakcij, to pomeni po vrednostih v nacionalni valuti, po katerih finančna sredstva in/ali obveznosti, ki so predmet transakcije, nastanejo, so likvidirane, izmenjane ali prevzete med institucionalnimi enotami na podlagi tržne presoje. Odpisi/delni odpisi in spremembe v vrednotenju ne predstavljajo finančnih transakcij.

DEL 4

Opredelitev odpisov/delnih odpisov

Odpisi/delni odpisi so opredeljeni kot vpliv sprememb v vrednosti posojil, zabeleženih v bilanci stanja, ki so posledica odpisov/delnih odpisov posojil. Odpisi/delni odpisi, ki so pripoznani v času, ko se posojilo proda ali prenese na tretjo osebo, so tudi vključeni, kadar jih je mogoče ugotoviti. Odpisi se nanašajo na primere, kadar se posojilo šteje za sredstvo brez vrednosti in se odstrani iz bilance stanja. Delni odpisi se nanašajo na primere, kadar se šteje, da posojilo ne bo v celoti vrnjeno in se zato v bilanci stanja vrednost posojila zmanjša.

PRILOGA III

MINIMALNI STANDARDI, KI JIH MORA UPOŠTEVATI DEJANSKA POROČEVALSKA POPULACIJA

Poročevalske enote morajo upoštevati naslednje minimalne standarde, da bi izpolnile zahteve Evropske centralne banke (ECB) za statistično poročanje.

1. Minimalni standardi za prenos:

- (a) poročanje mora biti pravočasno in v rokih, ki jih določi zadevna NCB;
- (b) statistična poročila morajo imeti obliko in format po tehničnih zahtevah, ki jih za poročanje določi zadevna NCB;
- (c) določiti je treba kontaktne osebe pri poročevalski enoti;
- (d) upoštevati je treba tehnične specifikacije za prenos podatkov do zadevne NCB.

2. Minimalni standardi za točnost:

- (a) statistične informacije morajo biti pravilne: izpolniti je treba vse linearne omejitve (npr. sredstva in obveznosti morajo biti uravnoteženi, delne vsote morajo biti enake skupni vsoti);
- (b) poročevalske enote morajo biti sposobne zagotoviti informacije o gibanjih v prenesenih podatkih;
- (c) statistične informacije morajo biti popolne in ne smejo vsebovati trajnih in strukturnih vrzeli; obstoječe vrzeli je treba ugotoviti, jih pojasniti zadevni NCB in jih po potrebi čim prej premestiti;
- (d) poročevalske enote morajo upoštevati dimenzije, pravila zaokroževanja in decimalne številke, ki jih določi zadevna NCB za tehnični prenos podatkov.

3. Minimalni standardi za vsebinsko skladnost:

- (a) statistične informacije morajo biti v skladu z opredelitvami in razvrstitvami iz te uredbe;
- (b) v primeru odstopanj od teh opredelitev in razvrstitev morajo poročevalske enote redno spremljati in kvantificirati razliko med uporabljenim merilom in merilom, skladnim s to uredbo;
- (c) poročevalske enote morajo biti sposobne pojasniti prelome v zagotovljenih podatkih v primerjavi s številkami iz prejšnjih obdobj.

4. Minimalni standardi za popravke:

Upoštevati je treba politiko in postopke glede popravkov, ki jih določita ECB in zadevna NCB. Popravke, ki odstopajo od običajnih popravkov, morajo spremljati pojasnila.
